

dig zijn, ons ook dat ten spoedigste te doen toekomen. Ontvangen we van een of ander hypothetischen abonné of lid — we zeggen *hypothetisch*, omdat ze er wel niet zullen zijn — na het eerste kwartaal niet de daarvoor verschuldigde contanten, dan vreezen we, dat er van verdere zending van het tijdschrift aan zulk een schromelijk nalatige geen sprake meer kan zijn.

We vertrouwen dus, dat elk in het vervolg de contributiepenningen wel gauw verzorgen zal, daar niemand het wel met zijn of haar geweten zal kunnen overeenbrengen een nagel aan den doodkist van het tijdschrift te zijn. Geef ook steeds bij verhuizing Uw nieuwe adres op en..... wie van de abonné's helpt ons de portefeuille met copie dikker te maken? Ook in dezen rekenen we op meerdere medewerking, wat noodig is, wil de redactie de belangeloos op zich genomen taak naar behooren kunnen vervullen.

DE REDACTIE.

---

### *Aan allen die in de Cultures werkzaam zijn !*

In den geest zie ik den a.s. planter naar Indië gaan, naar het wonderland, den „gordel van smaragd die zich slingert om den evenaar”. Hoe verlangend is hij er te komen en hoe vaak als hij er eenmaal is, in de tabak, in de thee, de cassave, in het suikerriet, of de koffie, gaat hij klagen over eentonigheid of isolatie. Wie ook recht tot zulke klachten heeft, de natuurvriend zeker niet. Ligt voor hem niet ter ontginning het nog maar zoo onvoldoende bekende, aanlokkelijke en rijke terrein der Tropennatuur gereed? Hoeveel prettig, nuttig en voldoening gevend werk valt er nog te doen, zoowel wat de dieren, als wat de plantenwereld betreft. Hoeveel werkers, vol liefde voor de natuur en hare wonderen zijn er nog van noode en hoeveel valt er ook voor leeken ja misschien juist door leeken nog te verrichten! Hoe weinig is er, ondanks het voortreffelijke werk van vele onderzoekers, nog bekend van het intieme leven van vogels, insecten, zoogdieren, reptielen en amphibiën. Onze vriend BACKER ontvangt nog veel te weinig planten ter determinatie en wat de biologie van planten en bloemen aangaat, valt er ook nog zeer veel werk te doen. Hoe gunstig is nu, voor jonge (en oude) planters de gelegenheid om van het intieme leven van dieren en planten iets gewaar te worden, immers zij zijn een groot deel van den dag buiten en komen bij hun werk onophoudelijk met de Natuur in contact. Dan eens snapt de planter insecten bij het verrichten van hun vernielingswerk in de cultures, dan weer ontmoet hij schitterend gekleurde vogels, mooie vlinders, merkwaaardige reptielen of zeldzame zoogdieren op zijn pad en onwillekeurig gaat zelfs hij, die zich in het moederland *niet* met Natuurstudie bezig hield, zich interesseeren voor het leven van tropische dieren en planten. Ja maar, hoor ik opponeeren, het is zoo lastig in de *De Tropische Natuur* de namen gewaar te worden, we kunnen ons zoo moeilijk oriënteren! Daar wilden we U juist hebben, want om den leek behulpzaam te zijn om de tropennatuur te leeren kennen, hebben we als hulpmiddel ons tijdschrift *De Tropische Natuur*. We merken veel te weinig van Natuurvrienden in de cultures. Ze behooren ons met vragen te overstelpen en . . . . ons eens wat van hunne ervaringen te vertellen. Gaarne zijn wij bereid alle moeite te doen om hen aan namen te helpen en alle eigen waarnemingen verricht aan planten en dieren zullen wij gaarne in ons blad publiceeren. Maar niet alleen bijdragen, ook belangstellenden hebben we noodig, abonné's, hoe meer hoe beter. Zoekt

dus onder andere Natuurvrienden in Uwe omgeving en geeft U ook zelf op als abonné van 't blad of als lid van onze vereeniging. Dan ontvangt ge tevens het orgaan daarvan *De Tropische Natuur*. Het is niet alleen tot de jonge planters dat wij ons wenden. Ook voor de belangstelling van den ouderen planter houden we ons zeer aanbevolen en gaarne zullen we van zijne ervaring profiteeren, indien hij die in bijdragen over het leven van planten en dieren uit zijne omgevingen vastlegt. Allen die zich daarvoor interesseeren kunnen wel eens een steentje bijdragen. Men denke slechts aan het vele en goede werk door leeken in het tijdschrift *De Levende Natuur* en de Nederl. Natuurhistorische Vereeniging in Nederland verricht. En evenals daar, kunnen hier vaklui en leeken samenwerken om te komen tot een betere kennis van de Indische Natuur.

Dus gij allen, Natuurvrienden in Oost- en West-Indië, geeft U op als lid der Ned. Indische Natuurhistorische Vereeniging, waardoor ge ook het blad ontvangt of wordt abonné daarop en laat tevens door bijdragen Uwe belangstelling voor *De Tropische Natuur* blijken.

HET BESTUUR DER  
NED. IND. NAT. HISTORISCHE VEREENIGING.

---

### PARKINSONIA ACULEATA L.

---

Pasoeroean is warm en droog. Des te grooter genot verschaft na eenen gloeienden dag een tochtje naar de tamba's, de vischvijvers langs de zee. Eerst de nog heete, stoffige hoofdstraat door, daarna de dicht opeen gebouwde, kwalijk riekende zeekampong, waar de geur van half bedorven gedroogde visch zich met een nadruk aan je opdringt, die niet te negeeren valt. Maar dan, bij een bocht in den weg staat men ineens voor de wijde vlakte der tambahs, zoo ver het oog reikt één aaneenschakeling van vischvijvers, afgewisseld met schilderachtige groepjes huizen en naar den zeekant omzoomd door het glanzende groen van het vloedbosch. Slechts enkele boomen zijn om en bij de woningen te vinden, als *Feronia elephantum*, *Azadirachta indica*, *Hibiscus tiliaceus*, *Lumnitzera racemosa*, e. a., maar de meest voorkomende en mooiste is wel een kleine boom, vaak struikachtig groeiend, de *Parkinsonia aculeata* L., met haar fijn loof en teere, gele, welriekende bloemtrossen.

Eigenlijk hoort zij thuis in tropisch Amerika, is vandaar in Indië ingevoerd en later verwilderd. Wij vonden haar behalve in het Mangrovebosch, net buiten het bereik van den vloed, aangeplant bij de huizen der visschersdorpen bij Soerabaija, Pasoeroean, Probolinggo en Lekok, een dorp oostelijk van Pasoeroean. Volgens opgave is zij ook in groote exemplaren in Tegal langs de kust en bij de dessa Brebes gevonden. Meer landwaarts in zagen wij haar op den Semongkrong, een sterk geërodeerde, 83 M. hooge vulkaan, tusschen Pasoeroean en Probolinggo.

Het voorkomen van *Parkinsonia* of *Tjemara tjemaraän*, zooals de Javanen hier zeggen, op het dorre en droge plateau van den Semongkrong, als ook haar aanwezig zijn nabij de zeekust, wijzen op haar voorliefde voor een droge standplaats. Zij is dan ook een echte droogte-plant of xerophyt, wat zoowel in habitus als in den anatomischen bouw is uitgedrukt. Dit valt al op te maken uit de Inlandsche naam, die zegt dat zij op een *Tjemara* lijkt, wat dus wijst op het vertoonen van weinig blad.

Op nevensgaande plaat is van het grootste exemplaar, dat wij vonden en dat ongeveer 5 M. hoog was, een tak afgebeeld. Eigenaardig is het, dat de bast lang groen